

Въспоминание.

I.

Въ дни пролѣтни, развеселени,
Когато врѣдъ цвѣтя цѣфтижтъ,
Кога по роснитѣ полени
Си млади агънца пасжтъ;

Кога вѣчерницитѣ прѣсни
Разнасятъ тайно сладостъта,
И птички съ младитѣ сп пѣсни
Омайватъ сичкитѣ мѣста;

Обичамъ азъ, въ мечти крилати,
Упитъ, къмъ тебъ да хвъркамъ азъ,
И спомени печални, злати
Брай менъ да призовъ тогасъ.

II.

И ти вѣвъ сладко упоенье
Прѣгръщаше ме до гърди
И тихо думаше на мене:
О, лбе, весело бжди!

Не се прѣдавай въ мисли черни,
Не съмъ ли тукъ, при тебе азъ?
Или прѣдчувствия невѣрни
Душа ти плашатъ тоя часъ?

А азъ въ усилия горчиви
Страхътъ тогава си таихъ
И съ думи либави и живи
Показвахъ се засмѣнъ и тихъ.

Уви! За блиска ни раздяла
Не смѣжхъ да ти извѣстжъ,
И твоята ржчица бяла
Цалувахъ, съ тебъ да се простжъ.